

§ 4.

Al offentlig Tilskyndelse eller Opfordring til Utugt, hvad enten den udgaar fra Mand eller fra Kvinde, og hvad enten den iværksettes ved Omstreffen paa Gader, ved at sætte Kjendetegn i Døre eller Vinduer eller paa anden Maade, straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Bestaafenhed medfører højere Straf, med Bøder eller Fængsel.

§ 5.

Almindelig borgerlig Straffelovs § 182 affattes saaledes: Den, som har Kvindfolk til Huse, der nære sig ved Løsagtighed, som for Bederlag tilstede Personer af ulige Køn Afgang til sin Bolig for der at øve Utugt, eller som for Resten foretager Handlinger, der gaa ud paa eller ere egnede til at skaffe ham Vinding ved Andres Utugt, straffes med Fængsel.

Den, der gør sig skyldig i Rufferi eller holder Skøgehus (Bordel), straffes med Forbedringshusarbejde.

§ 6.

Enhver Lejer har, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Lejekontrakten, i følgende Tilfælde Ret til at fraslytte Lejligheden og frigøres herved for at svare Lejen fra den Dag, paa hvilken han slytter, ligesom han kan tilbagekræve forud udredt Leje for den Tid, som ligger efter Fraslytningstidspunktet:

- a) Naar nogen Husboer af Huset driver Utugt som Næringsvej, og denne Behoer ikke paa Opfordring af Lejeren strax fjernes af Ejeren,
- b) naar der i Værelser i Huset modtages Personer af ulige Køn for der at øve Utugt, og denne Udnyttelse enten skyldes Ejeren eller en Lejer, som ikke strax efter Paakrav fjernes af Ejeren.

Dersom saadan Brug af Lejligheder eller Værelser i Huset, som omtalt under a. og b., med Ejeren's Vidende allerede fandt Sted ved Lejekontraktens Indgaaelse, og Ejeren ikke har underrettet Lejeren derom, frigøres den fraslyttende Lejer fremdeles for at udrede Leje fra sidste almindelige Flyttedag og kan kræve Leje tilbage, som maatte være udredt for dette Tidsrum.

Enhver Ejer kan, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Kontrakten, strax fjerne en Lejer, der driver Utugt som Næringsvej eller modtager Personer af forskelligt Køn i Værelser for der at øve Utugt, og beholder desuagtet Ret til Lejesummen indtil det Tidspunkt, til hvilket Lejligheden med lovligt Varsel kunde opsiges af Lejeren, dog ikke for længere Tid fremad end et Aar.

§ 7.

Personer, der lide af veneriff. Sygdom, have uden Hensyn til, om de evne selv at vederlægge deres Helbredelse eller ikke, Ret til at kræve sig tagne under Røgt (Kur) for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underlaste sig en saadan, medmindre de godtgøre, at de have undergivet sig tilbørlig enskilt (privat) Lægebehandling; ere de angrebne Personers Forhold af den Bestaafenhed, at Sygdommens Overførelse til andre Personer ikke paa nogen tryk Maade kan forebygges uden ved deres Bortfjernelse, eller overholde de ikke de dem til Smittes Forebyggelse givne Forrifter, skulle de indlægges til Helbredelse (Kur) paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgøre af Amtmændene (i Kjøbenhavn Politidirektøren) under Indankning (Refurs) til Justits-